

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	8005010093
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8005010093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Richarda Bureša na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2015 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného JUDr. A. L. a spol. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), o odvolaniach obžalovaných JUDr. A. L., Ing. L. Q. a poškodených K. L. a MUDr. O. L. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. júla 2012, sp. zn. 2 T 7/2005, takto

rozhodol:

Podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) odvolania obžalovaných JUDr. A. L. a Ing. L. Q., poškodených K. L. a MUDr. O. L. sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 19. júla 2012, sp. zn. 2 T 7/2005 boli obžalovaní:

1/ JUDr. A. L., nar. XY v L., trvale bytom L.,

2/ Ing. T. U., nar. XY v L., trvale bytom L., ul. G.,

3/ Ing. L. Q., nar. XY v D., trvale bytom D., ul. R.

uznaní vinnými z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 ďalej len „Tr. zák.“) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

JUDr. A. L. od 26. novembra 1996 konateľ a spoločník, Ing. T. U. od 26. novembra 1996 spoločník a do 05. marca 1998 aj konateľ a Ing. L. Q. od 05. marca 1998 konateľ obchodnej spoločnosti B., so sídlom v D., ul. T., v dobe od 22. januára 1997 do 08. októbra 1999 v sídle obchodnej spoločnosti na základe najmenej 256 zmlúv o správe peňažných prostriedkov a dodatkov k nim uzavretých medzi obchodnou spoločnosťou B. a fyzickými osobami ako príkazcami, prevzali od týchto príkazcov peňažné vklady so záväzkom spravovať ich na obdobie od troch mesiacov až do jedného roka s tým, že príkazcom, ktorí peňažné prostriedky odovzdali do správy obchodnej spoločnosti, sa zaviazali vyplácať

ročný úrok v rozpätí od 26% do 36% ročne, po odpočítaní 15%-tnej ročnej dane prepočítanej na 1 mesiac ako preddavok z vloženej peňažnej sumy a súčasne v uvedenom období na základe najmenej 172 zmlúv o pôžičke a dodatkov k týmto zmluvám uzatvorených medzi uvedenou obchodnou spoločnosťou a dlžníkmi, požičali týmto dlžníkom peňažné prostriedky v celkovom objeme 60.520.030 Sk (2.008.896,97 eur) na obdobie jedného až troch mesiacov s mesačným úrokom väčšinou 8% až 10% z požičanej sumy, na poskytovanie týchto pôžičiek použili finančné prostriedky výlučne získané od príkazcov na základe zmlúv o správe peňažných prostriedkov, uvedené činnosti vykonávali nad rámec živnostenského listu vydaného Okresným úradom Košice I pod č.: Q. zo dňa 23. októbra 1996 s predmetom činnosti: sprostredkovateľská činnosť vrátane nákupu a predaja nehnuteľností, faktoring a forfaiting a koncesnej listiny vydané tým istým úradom pod č. Živ. - XX/XXXXX/XXX zo dňa 23. októbra 1996 s predmetom činnosti záložňa, pričom príkazcov v zmysle zmlúv o správe peňažných prostriedkov uvádzali do omylu prisľubom zabezpečenia vkladov nehnuteľnosťami, ktoré nebolo v prevažnej miere dostatočným spôsobom realizované, sľubovaním nereálneho zhodnotenia vkladov s možnosťou kedykoľvek ukončiť zmluvný vzťah s vyplatením vkladu na základe výpovede s výpovednou lehotou jedného mesiaca od doručenia výpovede, a to aj napriek tomu, že vzhľadom na objem prijatých vkladov a poskytnutých pôžičiek, a zlú platobnú disciplínu dlžníkov, bonitu ktorých neskúmali, a návratnosť poskytnutých pôžičiek dostatočne nezabezpečili, vedeli, že záväzky vyplývajúce zo zmlúv o správe peňažných prostriedkov, osobitne záväzok vrátiť vklad, nebudú schopní dlhodobo plniť a v tomto konaní pokračovali aj po tom, čo najneskôr od mesiaca máj 1998 obchodná spoločnosť už nebola schopná uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom v dôsledku nevyplatenia vkladov spôsobili príkazcom škodu v celkovej výške 45.814.609 Sk (1.520.766,41 eur).

Za to im krajský súd uložil tresty :

- obžalovanému JUDr. A. L. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 5 (päť) rokov.

- obžalovanému Ing. T. U. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 3 (tri) roky.

- obžalovanému Ing. L. Q. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2 Tr. zák. (v znení účinnom do 01. septembra 2003) v spojení s ustanovením § 299a ods. 3 Tr. zák., § 40 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 01. septembra 2003 zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Žilina zo dňa 02. februára 2010, sp. zn. 35 T 17/10, ktorým mu bol za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (zák. č. 300/2005 Z. z.) a iné, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmienecným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 (dva) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení účinnom do 01. januára 2006 ďalej len Tr. por.) obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- 1/ K. T., nar. XY, F., škodu vo výške 3.513,38 eur (105.844 Sk),
- 2/ K. H., nar. XY, N., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
- 3/ R. B., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
- 4/ R. K., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
- 5/ R. G., nar. XY, D., škodu vo výške 5.006,31 eur (150.820 Sk),
- 6/ R. O., nar. XY, L., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
- 7/ R. G., nar. XY, H., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
- 8/ R. C., nar. XY, D., škodu vo výške 2.987,45 eur (90.000 Sk),
- 9/ JUDr. R. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.991,64 eur (60.000 Sk),
- 10/ R. G., nar. XY, D., škodu vo výške 5.311,03 eur (160.000 Sk),
- 11/ R. C., nar. XY, E., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
- 12/ R. Q., nar. XY, D., škodu vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk),
- 13/ R. C., nar. XY, E., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
- 14/ MUDr. R. G., nar. XY, D., škodu vo výške 11.285,93 eur (340.000 Sk),
- 15/ R. K., nar. XY, D., škodu vo výške 1.825,67 eur (55.000 Sk),
- 16/ R. B., nar. XY, F., škodu vo výške 896,24 eur (27.000 Sk),
- 17/ R. W., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
- 18/ R. G., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
- 19/ R. G., nar. XY, H., škodu vo výške 796,65 eur (24.000 Sk),
- 20/ R. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
- 21/ R. D., nar. XY, D., škodu vo výške 1.991,64 eur (60.000 Sk),
- 22/ JUDr. V. G., nar. XY, D., škodu vo výške 6.904,34 eur (208.000 Sk),
- 23/ Ing. W. G., nar. XY, D., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
- 24/ W. L., nar. XY, D., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
- 25/ Ing. N. C., nar. XY, D., škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000 Sk),
- 26/ N. H., nar. XY, D., škodu vo výške 3.833,9 eur (115.500 Sk),
- 27/ N. M., nar. XY, L., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),

28/ N. Y., nar. XY, D., škodu vo výške 2.323,57 eur (70.000 Sk),
29/ N. F., nar. XY, E., škodu vo výške 2.489,54 eur (75.000 Sk),
30/ N. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.991,64 eur (60.000 Sk),
31/ W. K., nar. XY, E., škodu vo výške 4.647,15 eur (140.000 Sk),
32/ Mgr. W. K., nar. XY, G., škodu vo výške 43.152,09 eur (1.300.000 Sk),
33/ Bc. W. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.161,79 eur (35.000 Sk),
34/ W. C., nar. XY, D., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
35/ W. H., nar. XY, D., škodu vo výške 13.277,57 eur (400.000 Sk),
36/ W. D., nar. XY, D., škodu vo výške 6.257,88 eur (188.525 Sk),
37/ W. G., nar. XY, M., škodu vo výške 1.284,94 eur (38.710 Sk),
38/ W. K., nar. XY, M., škodu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk),
39/ I. H., nar. XY, D., škodu vo výške 6.970,72 eur (210.000 Sk),
40/ I. G., nar. XY, D., škodu vo výške 12.291,77 eur (370.302 Sk),
41/ I. D., nar. XY, H., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
42/ I. H., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
43/ I. C., nar. XY, D., škodu vo výške 4.880,17 eur (147.020 Sk),
44/ I. N., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
45/ I. L., nar. XY, E., škodu vo výške 11.617,87 eur (350.000 Sk),
46/ I. H., nar. XY, D., škodu vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk),
47/ I. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
48/ I. Y., nar. XY, L., škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000 Sk),
49/ I. G., nar. XY, D., škodu vo výške 959,17 eur (28.896 Sk),
50/ T. L., nar. XY, D., škodu vo výške 929,43 eur (28.000 Sk),
51/ T. G., nar. XY, D., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
52/ T. G., nar. XY, D., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
53/ T. C., nar. XY, D., škodu vo výške 11.617,87 eur (350.000 Sk),
54/ Ing. T. D., nar. XY, D., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),

55/ T. C., nar. XY, D., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
56/ T. L., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
57/ T. R., nar. XY, D., škodu vo výške 3.020,65 eur (91.000 Sk),
58/ T. C., nar. XY, D., škodu vo výške 4.315,21 eur (130.000 Sk),
59/ T. G., nar. XY, D., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
60/ T. W., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
61/ T. G., nar. XY, E., škodu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk),
62/ T. D., nar. XY, M., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
63/ T. G., nar. XY, H., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
64/ T. C., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
65/ Ing. V. M., nar. XY, M., škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000 Sk),
66/ Ing. B. F., nar. XY, D., škodu vo výške 13.277,57 eur (400.000 Sk),
67/ B. G., nar. XY, E., škodu vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk),
68/ B. A., nar. XY, D., škodu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk),
69/ C. L., nar. XY, D., škodu vo výške 3.125,41 eur (94.156 Sk),
70/ C. K., nar. XY, D., škodu vo výške 1.626,50 eur (49.000 Sk),
71/ Ing. C. H., CSc., nar. XY, M., škodu vo výške 19.750,38 eur (595.000 Sk),
72/ C. K., nar. XY, E., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
73/ C. D., nar. XY, H., škodu vo výške 33.193,92 eur (1.000.000 Sk),
74/ C. H., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
75/ C. Q., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
76/ C. C., nar. XY, D., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
77/ C. Q., nar. XY, H., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
78/ C. I., nar. XY, L., škodu vo výške 74.354,38 eur (2.240.000 Sk),
79/ C. D., nar. XY, A., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
80/ L. M., nar. XY, D., škodu vo výške 847,14 eur (25.521 Sk),
81/ L. C., nar. XY, T., škodu vo výške 2.323,57 eur (70.000 Sk),

82/ L. H., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
83/ L. G., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
84/ L. H., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
85/ L. K., nar. XY, E., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
86/ L. G., nar. XY, E., škodu vo výške 2.489,54 eur (75.000 Sk),
87/ L. D., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
88/ L. G., nar. XY, E., škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000 Sk),
89/ L. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.161,79 eur (35.000 Sk),
90/ L. C., nar. XY, E., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
91/ L. C., nar. XY, D., škodu vo výške 7.535,02 eur (227.000 Sk),
92/ L. H., nar. XY, M., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
93/ L. C., nar. XY, H., škodu vo výške 4.647,15 eur (140.000 Sk),
94/ L. M., nar. XY, D., škodu vo výške 4.822,78 eur (145.291 Sk),
95/ L. K., nar. XY, T., škodu vo výške 2.223,99 eur (67.000 Sk),
96/ L. T., nar. XY, N., škodu vo výške 3.253,67 eur (98.020 Sk),
97/ L. D., nar. XY, L., škodu vo výške 5.078,67 eur (153.000 Sk),
98/ L. G., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
99/ L. G., nar. XY, D., škodu vo výške 3.253,00 eur (98.000 Sk),
100/ L. H., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
101/ L. D., nar. XY, Q., škodu vo výške 4.242,18 eur (127.800 Sk),
102/ L. K., nar. XY, H., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
103/ L. A., nar. XY, E., škodu vo výške 6.140,87 eur (185.000 Sk),
104/ L. H., nar. XY, D., škodu vo výške 18.646,68 eur (561.750 Sk),
105/ L. G., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
106/ L. C., nar. XY, E., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
107/ L. L., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
108/ L. B., nar. XY, D., škodu vo výške 2.987,45 eur (90.000 Sk),

109/ L. E., nar. XY, L., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
110/ L. G., nar. XY, L., škodu vo výške 5.974,91 eur (180.000 Sk),
111/ L. K., nar. XY, D., škodu vo výške 2.323,57 eur (70.000 Sk),
112/ MUDr. L. O., nar. XY, D., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
113/ L. M., nar. XY, E., škodu vo výške 1.566,22 eur (47.184 Sk),
114/ Ing. L. F., nar. XY, D., škodu vo výške 10.622,05 eur (320.000 Sk),
115/ Mgr. L. F., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
116/ L. G., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
117/ Ing. L. G., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
118/ Ing. L. C., nar. XY, L., škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000 Sk),
119/ L. G., nar. XY, L., škodu vo výške 1.062,21 eur (32.000 Sk),
120/ L. T., nar. XY, D., škodu vo výške 2.549,29 eur (76.800 Sk),
121/ M. D., nar. XY, R., škodu vo výške 14.937,26 eur (450.000 Sk),
122/ RNDr. M. H., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
123/ M. A., nar. XY, D., škodu vo výške 3.983,27 eur (120.000 Sk),
124/ M. F., nar. XY, D., škodu vo výške 2.655,51 eur (80.000 Sk),
125/ Ing. M. H., nar. XY, D., škodu vo výške 12.779,66 eur (385.000 Sk),
126/ M. C., nar. XY, E., škodu vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk),
127/ M. G., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
128/ M. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
129/ M. T., nar. XY, D., škodu vo výške 697,07 eur (21.000 Sk),
130/ M. H., nar. XY, D., škodu vo výške 2.655,51 eur (80.000 Sk),
131/ G. G., nar. XY, G., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
132/ G. K., nar. XY, E., škodu vo výške 25.227,38 eur (760.000 Sk),
133/ G. H., nar. XY, E., škodu vo výške 5.974,91 eur (180.000 Sk),
134/ G. G., nar. XY, L., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
135/ G. C., nar. XY, E., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),

136/ Ing. G. G., nar. XY, D., škodu vo výške 829,85 eur (25.000 Sk),
137/ G. O., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
138/ G. G., nar. XY, F., škodu vo výške 23.235,74 eur (700.000 Sk),
139/ G. G., nar. XY, F., škodu vo výške 10.953,99 eur (330.000 Sk),
140/ G. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.991,64 eur (60.000 Sk),
141/ G. O., nar. XY, D., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
142/ G. C., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
143/ G. H., nar. XY, W., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
144/ Ing. G. I., nar. XY, D., škodu vo výške 11.518,29 eur (347.000 Sk),
145/ G. C., nar. XY, U., škodu vo výške 2.788,29 eur (84.000 Sk),
146/ G. N., nar. XY, D., škodu vo výške 5.642,97 eur (170.000 Sk),
147/ G. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk),
148/ G. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.327,76 eur (40.000 Sk),
149/ G. G., nar. XY, D., škodu vo výške 5.311,03 eur (160.000 Sk),
150/ U. O., nar. XY, D., škodu vo výške 829,85 eur (25.000 Sk),
151/ U. K., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
152/ U. C., nar. XY, D., škodu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk),
153/ U. E., nar. XY, A., časť A., škodu vo výške 9.958,18 eur (300.000 Sk),
154/ O. D., nar. XY, E., škodu vo výške 17.260,84 eur (520.000 Sk),
155/ O. G., nar. XY, D., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
156/ Ing. O. H., nar. XY, M., škodu vo výške 10.622,05 eur (320.000 Sk),
157/ D. L., nar. XY, F., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
158/ D. W., nar. XY, D., škodu vo výške 27.550,95 eur (830.000 Sk),
159/ RNDr. D. F., nar. XY, E., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
160/ D. C., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
161/ D. F., nar. XY, D., škodu vo výške 11.617,87 eur (350.000 Sk),
162/ D. Q., nar. XY, F., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),

163/ D. G., nar. XY, H., škodu vo výške 1.350,99 eur (40.700 Sk),
164/ D. Y., nar. XY, D., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
165/ D. B., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
166/ A. H., nar. XY, D., škodu vo výške 3.221,47 eur (97.050 Sk),
167/ A. Y., nar. XY, D., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
168/ A. D., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
169/ A. C., nar. XY, E., škodu vo výške 16.729,74 eur (504.000 Sk),
170/ A. C., nar. XY, D., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
171/ A. O., nar. XY, D., škodu vo výške 12.165,57 eur (366.500 Sk),
172/ A. C., nar. XY, D., škodu
vo výške 1.161,79 eur (35.000 Sk),
173/ E. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
174/ Ing. E. D., nar. XY, D., škodu vo výške 2.157,60 eur (65.000 Sk),
175/ E. G., nar. XY, D., škodu vo výške 278,83 eur (38.526 Sk),
176/ E. N., nar. XY, L., škodu vo výške 1.493,73 eur (45.000 Sk),
177/ E. K., nar. XY, M., škodu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk),
178/ E. E., nar. XY, C., škodu vo výške 2.821,48 eur (85.000 Sk),
179/ E. H., nar. XY, R., škodu vo výške 768,11 eur (23.140 Sk),
180/ E. Y., nar. XY, E., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
181/ E. C., nar. XY, D., škodu vo výške 6.506,01 eur (196.000 Sk),
182/ E. D., nar. XY, D., škodu vo výške 36.513,31 eur (1.100.000 Sk),
183/ E. C., nar. XY, E., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
184/ E. B., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
185/ H. Y., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
186/ H. N., nar. XY, E., škodu vo výške 2.721,90 eur (82.000 Sk),
187/ H. F., nar. XY, E., škodu vo výške 3.750,32 eur (112.982 Sk),
188/ H. H., nar. XY, D., škodu vo výške 3.485,36 eur (105.000 Sk),

189/ H. M., nar. XY, M., škodu vo výške 5.311,03 eur (160.000 Sk),
190/ F. Y., nar. XY, T., škodu vo výške 3.651,33 eur (110.000 Sk),
191/ F. G., nar. XY, E., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
192/ F. G., nar. XY, E., škodu vo výške 3.651,33 eur (110.000 Sk),
193/ Z. C., nar. XY, L., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
194/ H. A., nar. XY, L., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
195/ H. C., nar. XY, D., škodu vo výške 2.323,57 eur (70.000 Sk),
196/ H. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
197/ H. A., nar. XY, E., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
198/ H. C., nar. XY, W., škodu vo výške 86.443,60 eur (2.604.200 Sk),
199/ Q. O., nar. XY, D., škodu vo výške 663,88 eur (20.000 Sk),
200/ Q. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
201/ Q. C., nar. XY, D., škodu vo výške 995,82 eur (30.000 Sk),
202/ Ing. Q. C., nar. XY, D., škodu vo výške 1.493,73 eur (45.000 Sk),
203/ Q. Y., nar. XY, D., škodu vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk),
204/ C. G., nar. XY, E., škodu vo výške 8.796,39 eur (265.000 Sk),
205/ L. G., nar. XY, D., škodu vo výške 1.327,7 eur (40.000 Sk),
206/ L. O., nar. XY, Q., škodu vo výške 4.771,63 eur (143.750 Sk),
207/ M. F., nar. XY, K., škodu vo výške 4.771,63 eur (143.750 Sk),
208/ M. D., nar. XY, E., škodu vo výške 4.771,63 eur (143.750 Sk),
209/ H. K., nar. XY, E., škodu vo výške 4.771,63 eur (143.750 Sk),
210/ D. C., nar. XY, D., škodu vo výške 783,11 eur (23.592 Sk),
211/ H. G., nar. XY, F., škodu vo výške 783,11 eur (23.592 Sk),
212/ Ing. L. C., nar. XY, T., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
213/ Ing. arch. L. A., nar. XY, H., škodu vo výške 1.659,7 eur (50.000 Sk),
214/ L. K., nar. XY, H., škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000 Sk),
215/ Ing. R. C., nar. XY, A., škodu vo výške 11.617,87 eur (350.000 Sk),

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. poškodených K. T., R. G., Mgr. W. K., W. H., W. K., I. H., T. C., Ing. C. H., CSc. C. D., C. I., L. G., L. A., M. D., G. G., G. G., O. H., D. W., D. Y., A. C., H. M., H. C. a Q. O. odkázal so zvyškom ich nároku na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. odkázal právnych nástupcov po zomrelých poškodených:

R. W., nar. XY, D.,
W. M., nar. XY, D.,
Ing. T. C., nar. XY, D.,
B. G., nar. XY, D.,
Ing. D. W., nar. XY, E.,
L. L., nar. XY, E.,
H. Y., nar. XY, D.,
L. C., nar. XY, D.,
Q. K., nar. XY, D.,
T. Q., nar. XY, D.,
D. C., nar. XY, E.,
Ing. D. L., nar. XY, D.,
R. N., nar. XY, D.,
O. N., nar. XY, D.,
D. C., nar. XY, D.,
Ing. I. C., nar. XY, E.,
R. G., nar. XY, E.,
C. C., nar. XY, D.,
A. H., nar. XY, D.,
E. C., nar. XY, D.,

s ich nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku včas podali odvolania obžalovaní JUDr. A. L., Ing. T. U., Ing. L. Q. a poškodené K. L. a MUDr. O. L..

Písomným podaním z 15. apríla 2015, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 16. apríla 2015, obžalovaný Ing. T. U. ním podané odvolanie výslovným vyhlásením vzal späť. Na podklade toho predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho, uznesením z 20. apríla 2015 sp. zn. 4 To 11/2013 podľa § 250 ods. 4 Tr. por. účinného do 31. decembra 2015, späťvzatie odvolania obžalovaným Ing. T. U. vzal na vedomie.

Obžalovaný JUDr. A. L. podal odvolanie proti výroku o vine a treste. V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že pokiaľ mu súd kladie za vinu, že so svojimi spoločníkmi iného uviedli do omylu minimálne vo forme nepriameho úmyslu, má za to, že vykonané dôkazy to nepotvrdzujú. Z nich totiž jednoznačne vyplýva, že od samého začiatku, až takmer do konca preberania vkladov, spoločnosť B., so sídlom v D., vyplácala vkladateľom nielen úroky, ale aj istiny (vklady). Ak pred činnosťou tejto spoločnosti a v ďalšom období uverejňovali inzeráty, aby získali klientelu, konali tak v úmysle získať pre spoločnosť čo najviac finančných prostriedkov na jej fungovanie, a nie s úmyslom podviesť vkladateľov. Ak by totiž takýto podvodný úmysel mali od samého začiatku, tak by úroky ani istiny svojim klientom nevyplácali. Ustanovenie § 250 Tr. zák. vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel už v dobe pôžičky konal v úmysle peniaze nevrátiť, alebo vedel, že peniaze nebude môcť v zmluvnej dobe vrátiť, a tým uviedol iného do omylu. V danom prípade však tomu tak nebolo, čo potvrdili vo svojich výpovediach vkladatelia, ale aj ničím nespochybniteľné listinné dôkazy. Navyše podľa odvolateľa, záver súdu o podvodnom úmysle je spochybnený znaleckým dokazovaním, z ktorého je zrejmé, že nereálnosť činnosti spoločnosti B., musela byť spoločníkom a konateľom zrejmá až od mája 1998, kedy sa spoločnosť začínala dostávať do „druhej platobnej neschopnosti“. Vzhľadom na uvedené, ich konanie by ani po 1. máji 1998, nemohlo byť posudzované ako nepriamy podvodný úmysel, pretože neplnenie si

povinností zo strany dlžníkov, nemôže byť pripočítané na vrub konateľov a spoločníkov spoločnosti. Pokiaľ by dlžníci dodržiavali finančnú disciplínu pri splácaní splátok a úrokov, bola by spoločnosť úspešná. Výplýva to zo znaleckého posudku, ako aj z toho, že všetky zainteresované subjekty boli o úspešnosti tohto projektu dlhodobo úplne presvedčené.

Podľa neho prvostupňový súd vedome prehliadol, že uvedená spoločnosť nevykonávala činnosť zapísanú v živnostenskom liste, koncesnej listine a obchodnom registri. Pokiaľ mal súd vážne pochybnosti o podvodnom úmysle v akejkoľvek forme, mal toto konanie kvalifikovať ako nedovolené podnikanie, ktoré by bolo priaznivejšie pre páchatela.

Okrem toho odvolateľ namietol, že krajský súd mal vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 2 T 28/06 z 24. júna 2008 posúdiť žalovaný skutok ako pokračovací trestný čin, a tým rešpektovať ustanovenie § 89 ods. 19 Tr. zák., rozhodnúť o neprípustnosti trestného stíhania pre prekážku „res iudicata“ a trestné stíhanie voči nemu zastaviť.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne navrhol, aby podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že žalované konanie posúdi ako neoprávnené podnikanie podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a trestné stíhanie zastaví podľa § 223 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Obžalovaný Ing. L. Q. podal odvolanie proti výrokom o vine, treste a o náhrade škody. V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania a svoje písomné vyjadrenie z 19. júla 2012, ktorého obsah predniesol vo svojej záverečnej reči a predložil ho prvostupňovému súdu.

Namietol zápisnice o výsluchu svedkov - poškodených z prípravného konania pre ich šablónovitosť, nakoľko všetci svedkovia uvádzali pri výpovediach vždy rovnaké skutočnosti, v rovnakom poradí, alebo treba pripustiť, že boli k takým výpovediam inštruovaní. Výpovede pôsobia organizovane a vzbudzujú pochybnosti o spontánnosti, čo je v rozpore s ustanovením § 101 ods. 2 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb.).

K samotnému skutku uviedol, že hoci vkladatelia boli „ubezpečovaní“ reklamnými letákmi, či osobne konateľmi alebo zamestnankyňami B., že táto obchodná spoločnosť ručí za vklady celým svojím majetkom, uvedené nemožno prisudzovať akémusi zlému úmyslu obžalovaných, pretože k takému tvrdeniu mohol dospieť v trestnom konaní iba ten, kto nepozná znenie ustanovenia § 106 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Spoločnosť zodpovedá za svoje záväzky celým svojím majetkom.“ Toto ustanovenie je všeobecne platným a ako také bolo správne a opodstatnene zakomponované do zmlúv o výkone správy vkladu.

O povinnosti obchodnej spoločnosti B., mať na prijímanie vkladov osobitné povolenie, nevedel. Emisná Národná banka Slovenska nevykonala takú propagačnú činnosť, prostredníctvom ktorej by oboznámila verejnosť, vkladateľov a nebankový subjekt o zmene právnej úpravy. Obžalobou nie je tvrdené, ani v konaní zistené, že by chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (§ 4 písm. a/ zák. č. 140/1961 Zb. priamy úmysel). V súvislosti s posudzovaním významu chráneného záujmu možno len usudzovať, ktorý chránený záujem bol jeho konaním v postavení konateľa dotknutý. Do úvahy môžu prichádzať nepomenované alternatívy prípadnej potreby ochrany, právnym predpisom bližšie neuvádzaného chráneného záujmu vtedajšou úpravou právneho stavu pre regulovanie trhu v oblasti peňažných služieb a pre dohľad nad finančným trhom. Treba pripustiť, že bol formálne porušený právny predpis, nepodaním žiadosti Národnej banke Slovenska o vydanie oprávnenia, pre možnosť v ďalšej dobe pôsobiť ako úverová inštitúcia. Toto však bolo formálnou povinnosťou obchodnej spoločnosti, presnejšie tých jej štatutárnych orgánov, ktoré v dobe účinnosti novej právnej úpravy boli zapísaní v obchodnom registri k týmto funkciám. Štatutárnym orgánom spoločnosti, zapísaným v obchodnom registri, bol až od 22. februára 2000. Do tohto dátumu a určite nie skôr, nikdy nebol spoločníkom, ale najmä nebol konateľom tejto obchodnej spoločnosti vo

vzťahu k dlžníkom a veriteľom, ani vo vzťahu ku ktorýmkoľvek iným tretím osobám. Neexistuje dôkaz o tom, že by vedel o vydaní predpisu, podľa ktorého bolo treba v polročnej lehote od istého konkrétneho dňa, požiadať Národnú banku Slovenska na vykonávanú činnosť o vydanie povolenia, licencie na danú činnosť, ktorá mnohým občanom a viacerým organizáciám predmetné povolenia nespochybniteľne bola poskytla. Problém v danej obchodnej spoločnosti nastal, keď známe osoby zverejňovali negatívne informácie, ktoré medzi inými aj túto obchodnú spoločnosť diskvalifikovali oproti kapitálovo a odborne neporovnateľne pripravenjším zahraničným a domácim bankovým subjektom. O účinnosti novej právnej úpravy, o potrebe zosúladenia vykonávanej činnosti s novšou právnou úpravou, sa relevantne dozvedel až z uznesenia o obvinení, teda v dobe, keď spoločnosť, jej pohľadávky ako aj majetok spoločnosti spravovala JUDr. O. M., správkynia konkurznej podstaty úpadcu B.

O príčine vzniku insolventnosti spoločnosti sa vyjadril znalec tak, že okrem nedisciplinovanosti dlžníkov si nespomína, že by zistil aj iné príčiny vzniku insolventnosti firmy. Samotný znalec sa na pojednávaní zrozumiteľne vyjadril v tom zmysle, že ak by aktíva a pasíva majetku spoločnosti boli v pomere priaznivejšom pre aktíva, ku krachu spoločnosti by nevznikol dôvod.

Keďže sa skutkový dej uvádzaný v obžalobe takto nestal a jeho zistená účasť na konaní spoločnosti nenaplnila znaky trestného činu, navrhol, aby ho súd spod obžaloby prokurátora oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok je trestným činom.

Poškodené K. L., ktorá dňa 22. októbra 2013 zomrela a MUDr. O. L. v podanom odvolaní uviedli, že v dobrej viere zverili spoločnosti B. finančné prostriedky vo výške 70.000 Sk a 30.000 Sk za účelom zúčtenia úspor. Ich peňažné zmluvy neboli dodržané a na požiadanie im ich prostriedky neboli vyplatené. Žiadali vrátiť vložené finančné prostriedky v plnom rozsahu vrátane úrokov a namietli úhradu finančnej škody len vybraným poškodeným. Namietali aj výroky o treste s tým, že obžalovaným mali byť uložené prísnejšie tresty odňatia slobody.

Zákonnú možnosť vyjadriť sa k podaným odvolaniam poškodených využil iba náhradný obhajca obžalovaného Ing. L. Q. JUDr. C. O., ktorý navrhol odvolanie poškodených K. L. a MUDr. O. L. zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 564 ods. 4 Tr. por. zákona č. 301/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006 vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov.

Obžaloba bola na obžalovaného JUDr. A. L. a spol. podaná 8. septembra 2005, preto najvyšší súd pri plnení prieskumnej povinnosti postupoval podľa predchádzajúceho zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a to v súlade s ustanovením § 564 ods. 4 zákona č. 301/2005 Z. z.

Na podklade toho, Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 s poukazom na § 564 ods. 4 Tr. por. účinného od 1. januára 2006, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaných je prípustné (§ 245 Tr. por.), bolo podané oprávnenými osobami (§ 246 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a včas (§ 248 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ako i to, že podané odvolania nie sú dôvodné.

Odvolania poškodených vo výroku o náhrade škody sú podané oprávnenými osobami - K. L. a MUDr. O. L., avšak taktiež nie sú dôvodné.

Na úvod treba uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v predmetnej trestnej veci rozhodoval, keď podľa § 149 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej

len „Tr. por.“) uznesením z 24. mája 2011, sp. zn. 4 Tost 12/2010 zrušil, na základe sťažnosti krajského prokurátora, uznesenie Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2010, sp. zn. 2 T 7/05 a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Uvedeným rozhodnutím krajský súd podľa § 223 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obžalovanému JUDr. A. L., pre skutok kvalifikovaný obžalobou ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, účinnom do 31. decembra 2005, ďalej len „Tr. zák.“), spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., pre skutok, tak ako je uvedený v obžalobe, pretože proti obžalovanému JUDr. A. L. sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov z 24. júna 2008, sp. zn. 2 T 28/2006, právoplatným dňa 20. apríla 2009, a toto rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Ohľadne obžalovaných Ing. T. a Ing. L. Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež vo veci rozhodoval, keď podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. f/ Tr. por. uznesením z 24. mája 2011, sp. zn. 4 To 5/2010 zrušil, na základe podaných odvolaní krajského prokurátora a obžalovaných Ing. T. a B., napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2010, sp. zn. 2T 7/05 a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Týmto rozsudkom krajského súdu boli obžalovaní B. a B. uznaní za vinných z pokračovacieho trestného činu neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako bol uvedený v obžalobe, za čo boli odsúdení:

obžalovaný Ing. T. U. podľa § 118 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a

obžalovaný Ing. L. Q. podľa § 118 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. boli obidvaja obžalovaní na výkon trestu odňatia slobody zaradení do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Vzhľadom k tomu, že došlo k zrušeniu a vráteniu veci prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, ale aj z toho dôvodu, že došlo ku zmene v zložení senátu, krajský súd v súlade so zákonom prejednal celú vec odznova. Prihliadal pritom na dôvody a právne názory vyššie označených zrušujúcich uznesení najvyššieho súdu a 19. júla 2012 napadnutým odsudzujúcim rozsudkom sp. zn. 2 T 7/05 rozhodol o vine a treste obžalovaných JUDr. A. L., Ing. T. U. a Ing. L. Q., ako aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Podľa § 256 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zisti, že nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že prvostupňový súd sa dôsledne riadil právnymi názormi uvedenými v uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. mája 2011, sp. zn. 4 Tost 12/2010, ktorým bolo predchádzajúce uznesenie o zastavení trestného stíhania proti obžalovanému JUDr. A. L. zrušené a z 24. mája 2011, sp. zn. 4 To 5/2010, ktorým bol predchádzajúci odsudzujúci rozsudok proti obžalovaným Ing. T. U. a Ing. L. Q. zrušený a vec vrátená tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní prvostupňový súd vykonal zákonom predpísaným spôsobom všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. Takýto zákonný postup bol použitý aj pri doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu po zrušení predchádzajúcich rozhodnutí vo veci.

Krajský súd vykonané dôkazy vyhodnotil riadiac sa pritom dôsledne ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z

odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ustanoveniu § 125 Tr. por. a odvolacie námietky obžalovaného, resp. iné zistené okolnosti nemajú zásadný vplyv na rozhodnutie o otázke viny, a preto odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na tam uvedené dôvody, ktoré si osvojuje.

Preto k odvolacím námietkam obžalovaných najvyšší súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Obžalovaní JUDr. A. L., od 26. novembra 1996 konateľ a spoločník, Ing. T. U. od 26. novembra 1996 spoločník a do 05. marca 1998 aj konateľ a Ing. L. Q. od 05. marca 1998 konateľ obchodnej spoločnosti B., so sídlom v D., v uvedenej dobe v sídle obchodnej spoločnosti uzavreli najmenej 256 zmlúv o správe peňažných prostriedkov, od týchto príkazcov prevzali peňažné vklady so záväzkom ich spravovať na obdobie od troch mesiacov do jedného roka s tým, že sa zaviazali vyplácať úrok v rozpätí od 26% do 36% ročne, po odrátaní 15%-nej ročnej dane. Súčasne v tomto období uzatvorili 172 zmlúv o pôžičke a dodatkov k týmto zmluvám uzatvorených medzi uvedenou obchodnou spoločnosťou a dlžníkmi, požičali dlžníkom peňažné prostriedky v celkovej výške 60.520.030 Sk (2.008.896,97 eur) na obdobie jedného až troch mesiacov, s mesačným úrokom väčšinou 8% až 10% z požičanej sumy a na poskytovanie týchto pôžičiek použili finančné prostriedky výlučne získané od príkazcov na základe zmlúv o správe peňažných prostriedkov.

Ďalšie skutkové zistenia vedú k nasledovným záverom:

Zo živnostenského listu vydaného Okresným úradom Košice I. pod č.: Q. zo dňa 23. októbra 1996 nevyplýva, že obžalovaní boli oprávnení vykonávať činnosť spojenú s poskytovaním bankových služieb.

Príkazcov v prevažnej miere uvádzali do omylu príslubom zabezpečenia vkladov nehnuteľnosťami, príslubmi nereálneho zhodnotenia vkladov s možnosťou kedykoľvek ukončiť zmluvný vzťah s vyplatením vkladu na základe výpovede s výpovednou lehotou jedného mesiaca od doručenia výpovede.

Tieto sľuby boli nereálne vzhľadom na objem prijatých vkladov a poskytnutých pôžičiek, zlú platobnú disciplínu dlžníkov, bonitu ktorých neskúmali a návratnosť poskytnutých pôžičiek dostatočne nezabezpečili.

Obžalovaným muselo byť známe, že záväzky vyplývajúce zo zmlúv o správe peňažných prostriedkov, osobitne záväzok vrátiť vklad, nebudú schopní dlhodobo plniť a v tomto konaní pokračovali aj potom, čo najneskôr od mesiaca máj 1998 obchodná spoločnosť už nebola schopná uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom v dôsledku nevyplatenia vkladov spôsobili príkazcom škodu v celkovej výške 45.814.609 Sk (1.520.766,41 eur).

Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonané rozsiahle dokazovanie.

Z výpovedí svedkýň Ing. Y. L., ktorá spracovala analýzu účtov spoločnosti, Ing. C. D. a G. F. zamestnankýň Daňového úradu Poprad, Ing. N. M. tovníčky firmy, bolo dostatočne preukázané, že firma dosiahla zisk iba v roku 1997, nasledujúce dva roky boli stratové a od roku 1998 spoločnosť kryla svoje prevádzkové náklady z vkladov klientov. Svoje daňové povinnosti z nároku na prijaté úroky neúčtovala a teda ani z tejto položky daň neodvádzala. V septembri 1998 vyšlo opatrenie Ministerstva financií Slovenskej republiky, z ktorého bolo zistené, že nebankový subjekt už nemôže odvádzať zrážkovú daň 15% za vkladateľov, ale takto musia urobiť vkladatelia sami, nemôže si úroky vyplatené klientom zaúčtovať ako náklad. Obžalovaného JUDr. L. upozornila na to Ing. N. M., že oproti bankám takéto podnikanie by bolo vo veľkej nevýhode, lebo by museli platiť vysokú daň. Na radu, aby si zabezpečil od Národnej banky príslušné povolenie nereflektoval, pretože by na to potreboval kapitál 20 miliónov Sk, ktoré nemá. Účtovníčka firmy dostala pokyn, aby tých 15% zrážkovej dane naďalej

zrážala. Pritom jej bolo známe, že firma vykonáva v podstate bankovú činnosť nad rámec živnostenského povolenia, pričom jej obžalovaný Ing. U. povedal, že vykonávajú činnosť záložne, na ktorú povolenie majú.

Svedkyne M. L. a R. R., administratívne pracovníčky, zhodne uviedli, že firma mala dva účty. Na jeden sa dávali vklady a z neho sa poskytovali pôžičky, na druhom prijímali úroky z pôžičiek a vyplácali z neho úroky vkladateľom a asi ho používali na chod firmy. Vklady do 100.000 Sk neboli zabezpečované nehnuteľnosťami, konatelia sa podľa nich správali veľmi korektne, hovorili klientom, že úroky a vklady sa vyplácajú, pretože sa naozaj vyplácali, list o dobrých hospodárskych výsledkoch za rok 1997 rozposielali klientom. Za rok 1998, z im neznámych dôvodov, sa takýto list neposielal. O finančných problémoch spoločnosti sa dozvedeli až z listu z júna 1999, ktorý rozposielali, a k tomu ako konatelia naložili s peniazmi z vyplatených pôžičiek, sa vyjadriť nevedeli.

Správkyňa konkurznej podstaty JUDr. O. M. zistila, že B. mal voči občanom pohľadávky vo výške 25 mil. Sk, ide o peniaze, ktoré táto spoločnosť požičala občanom s tým, že 22 mil. Sk bolo na exekúciách, nevymožiteľných a preto, keďže musela konkurz ukončiť, tieto pohľadávky so súhlasom súdu predala Občianskemu združeniu poškodených B..

Významným dôkazom pre vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaných je výpoveď znalca Ing. F. R. a ním vyhotovený znalecký posudok, na ktorom znalec na hlavnom pojednávaní zotrval.

Z neho krajský súd správne zistil, že 01. mája 1998 z dôvodu vyšších pasív ako aktív, už firma nebola schopná splniť svoje záväzky voči klientom. Vklady klientov k tomuto termínu boli vyššie ako firmou poskytnuté pôžičky plus zostatky účtov a pokladne. Od tohto termínu bola firma finančne insolventná. Ak by sa firma rozhodla k 30. aprílu 1998 vyplatiť všetkých klientov, bolo by to možné, samozrejme za predpokladu, že všetky pôžičky firmy by boli dlžníkmi riadne splácané a ešte by firme zostal zostatok 53.000 Sk. Po tomto termíne už vklady klientov narastali a firma nebola finančne schopná zabezpečiť navrátenie vkladov svojim klientom. Pokiaľ za rok 1997 uvedená spoločnosť vykazovala zisk, opačná situácia nastala v roku 1998, keď spoločnosť bola stratová a keď vykazovala stratu v čiastke 31.000 Sk. Čo sa týka platobnej disciplíny klientov tejto spoločnosti, našli sa klienti, ktorí si k nej záväzky neplnili. Nezistil, že by firma mala príjmy aj z inej podnikateľskej aktivity napriek tomu, že mala v obchodnom registri ako predmet podnikania uvedenú záložňu, sprostredkovanie obchodu a realitnú agentúru.

Krajský súd v Prešove dokazovaním na hlavnom pojednávaní správne zistil, že v prípade 195 poškodených, ich zmluvný záväzok správcu, teda spoločnosti B., zabezpečiť vklady poškodených (príkazcov) prevedením nehnuteľného majetku priamo na nich alebo zriadením záložného práva k nehnuteľnosti v ich prospech, neobsahovali. Takýto záväzok bol obsiahnutý v zmluvách o správe peňažných prostriedkov 37 poškodených. Zabezpečené vklady poškodených právami k nehnuteľnostiam boli zistené v 41 prípadoch. U ďalších 3 vkladateľov neboli zabezpečené vklady žiadanými právami k nehnuteľnostiam.

Celkovo z 232 poškodených (niektorí vkladali peniaze opakovane, čo vysvetľuje rozdiel oproti počtu zmlúv o správe peňažných prostriedkov) malo vklady zabezpečené len 41 osôb a len v troch prípadoch bolo možné toto zabezpečenie považovať za dostačujúce.

Zo zmlúv o pôžičkách, dodatkov k nim, prehľadov a dokladov o ich splácaní, záložných zmlúv, zmlúv o zabezpečovaní prevode vlastníckeho práva, návrhov na vklad práv k nehnuteľnostiam, správ katastrov nehnuteľností, krajský súd v súlade so zákonom zistil, že spoločnosť B. poskytla pôžičky 142 osobám (niektorým opakovane, čo vysvetľuje rozdiel oproti počtu zmlúv o pôžičkách) v celkovom objeme 60.520.030 Sk (2.008.896,97 eur). Z uvedeného počtu svoje pôžičky zabezpečilo nehnuteľnosťami 92 osôb, z nich vyhovujúcim spôsobom 67 osôb a vo zvyšných prípadoch (25) bolo zabezpečenie nedostačujúce buď pre nízku cenu nehnuteľností oproti výške poskytnutej pôžičky, nezistenú cenu nehnuteľnosti alebo z dôvodu, že k vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, najčastejšie záložného práva, nedošlo. Z pôžičiek, ktoré boli v dostatočnom rozsahu zabezpečené, bolo na dobu

dlhšiu ako jeden rok uzavretých len 34.

Z vyššie uvedených listinných dôkazov ďalej vyplýva, že z celkového počtu uzavretých zmlúv o pôžičkách (172) nebolo splatených 49 pôžičiek, čo svedčí o nedisciplinovanosti dlžníkov pri splácaní poskytnutých pôžičiek, pričom táto skutočnosť bola zrejmá od samého začiatku fungovania spoločnosti, keďže už v roku 1997 z celkového počtu 113 uzavretých pôžičiek (s úrokom na 8 % mesačne a viac, lebo len vtedy by bola zabezpečená ziskovosť firmy) nebolo splatených 30 pôžičiek. Z uvedeného je potom zrejmé, že v roku 1997 sa len 35 dlžníkov správalo disciplinovane a riadne si plnilo svoje záväzky vyplývajúce zo zmlúv o pôžičkách.

Zo spisu registrového súdu vyplýva, aké zmeny v osobách konateľov sa v rozhodnom období udiali, resp. z akých dôvodov k nim nedošlo. Správne argumentuje krajský súd, že obchodný register má len evidenčný význam, zápis zmeny v osobe konateľa v obchodnom registri má len deklaratórny význam a konštitutívne účinky má vymenovanie konateľa valným zhromaždením. V prejednávanej veci súhlas s dodatkom k spoločenskej zmluve z 05. marca 1998 vyjadrili obaja spoločníci (teda všetci spoločníci). Takýto dodatok k spoločenskej zmluve potom spĺňa všetky podmienky pre rozhodovanie spoločníkov mimo valného zhromaždenia. Preto už týmto úkonom došlo 5. marca 1998 k zmene v osobe konateľa, ako to vyplýva zo záznamu pracovníčky poverenej notárom a týka sa obžalovaného Ing. L. Q., ktorý sa týmto dátumom stal konateľom obchodnej spoločnosti B.. Uvedené zistenie je zároveň odpoveďou na odvolaciu námietku obžalovaného Ing. L. Q., podľa ktorej obžalovaný nikdy nebol spoločníkom, ale najmä nebol konateľom tejto spoločnosti pred dátumom 22. februára 2000 (č. l. 28).

Pokiaľ obžalovaný Ing. L. Q. namietal, že vypočúvanie svedkov - poškodených bolo vykonávané v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, táto odvolacia námietka neobstoí. Okrem toho, že vyšetrovateľ si môže bez akýchkoľvek obmedzení zvoliť spôsob vypočúvania svedkov, neboli produkované žiadne relevantné dôkazy o tom, že by mali byť vypočúvaným osobám podsúvané odpovede na položené otázky.

Z podpisových vzorov príslušného peňažného ústavu vyplýva, ktorí z konateľov a spoločníkov firmy, a v ktorom období, mali oprávnenie disponovať s účtami.

Z výpovedí 29 poškodených vyplýva, že v ich rozhodovaní ponechať finančné prostriedky v správe spoločnosti, ich ovplyvnil aj list o dobrých hospodárskych výsledkoch spoločnosti za rok 1997, ktorý im bol doručený na jar 1998. Podľa tohto listu spoločnosť dosiahla v roku 1997 zisk 1.500.000 Sk a obrat cca 100.000.000 Sk. Z daňového priznania spoločnosti za rok 1997 vyplýva, že v uvedenom roku spoločnosť dosiahla hospodárky výsledok (zisk) vo výške 793.717 Sk a mala základ dane vo výške 1.325.000 Sk.

Vyššie uvedené dokazovanie viedlo k správne mu ustáleniu výšky spôsobenej škody, keď obžalovaní na podklade najmenej 256 zmlúv prijali v období od 22. januára 1997 do 08. októbra 1999 od vkladateľov finančné prostriedky v celkovom objeme 74.869.241 Sk a z nich potom na podklade najmenej 172 zmlúv o pôžičke uzatváraných na obdobie jedného až troch mesiacov, poskytli dlžníkom pôžičky v celkovom objeme 60.520.030 Sk. Z prijatých vkladov potom vkladateľom vrátili 29.054.631 Sk, čo znamená, že rozdiel oproti prijatým vkladom vo výške 45.814.609 Sk predstavuje škodu, teda následok spôsobený konaním obžalovaných.

Výška škody aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola zistená správne, lebo vychádzala z dôkazov získaných, vykonaných a vyhodnotených zákonným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnymi názormi Krajského súdu v Prešove, uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ohľadne zabezpečenia vkladov vkladateľov nehnuteľnosťami s tým, že obžalovaní sľubovali poškodeným nereálne zabezpečenie vkladov. Spoločnosť napriek tomu, že to deklarovala, nemohla ručiť za vklady celým svojím majetkom, nakoľko okrem kancelárskeho zariadenia žiaden nemala, i keď takéto ručenie vyplýva zo zákona.

Obžalovaní si museli byť vedomí, že dlžníci majú zlú platobnú disciplínu a schopnosť dlžníkov plniť si svoje záväzky neskúmali. Skutočnosť, že toto podnikanie bolo od počiatku nereálne, musela byť obžalovaným vzhľadom na všetky okolnosti časové, miestne a ich osobné pomery známa.

K ďalším odvolacím námietkam najvyšší súd uvádza, že krajský súd sa na č. l. 113-114 napadnutého rozsudku podrobne zaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré svedčia pre uvedený záver, že vo vzťahu k právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Trebišov z 24. júna 2008, sp. zn. 2 T 28/2006 (právoplatným 20. apríla 2009), ktorým bol JUDr. A. L. uznaný vinným z trestného činu neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že v dobe od 2. októbra 1996 do konca roka 2000 v L. na ul. E. a na C., bez súhlasu Národnej banky Slovenska, ako konateľ obchodnej spoločnosti D. od občanov prijal vklady v sume najmenej 42.447.000 Sk a poskytol iným osobám pôžičky v sume najmenej 35.224.310 Sk a na zabezpečenie tejto činnosti zamestnával aj iné osoby, v prejednávanej veci nepôjde o pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu.

Za zákonný a správny považuje odvolací súd aj názor krajského súdu, keď konanie obžalovaných neposúdil aj ako trestný čin neoprávneného podnikania s ohľadom na dobu účinnosti príslušného zákonného ustanovenia o povinnosti získať povolenie na bankovú činnosť od Národnej banky Slovenska. Pritom povinnosťou tejto inštitúcie nebolo vykonávať takú propagačnú činnosť, prostredníctvom ktorej by mala oboznanovať verejnosť, vkladateľov a nebankové subjekty o zmene právnej úpravy. K tomu treba dodať, že v predmetnom časovom období sa mohol „každý“ oboznámiť so zmenou akejkoľvek právnej úpravy na to zákonom zmocneného orgánu štátu.

Vychádzajúc z tohto správne zisteného skutkového stavu, krajský súd nepochybil, keď konanie obžalovaných JUDr. A. L., Ing. T. U. a Ing. L. Q. právne posúdil ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. januára 2006), čo je pre obžalovaných priaznivejšie, pretože spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku škodu v celkovej výške 45.814.609 Sk, čo podľa ustanovenia § 89 ods. 13 Tr. zák. s ohľadom na výšku minimálnej mzdy k 1. októbru 2005 predstavuje škodu veľkého rozsahu.

Objektívna stránka pri trestnom čine podvodu podľa § 250 Tr. zák. predpokladá existenciu páchatel'a, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosti všetkých podstatných skutočností) a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Na podvode môžu byť zainteresované štyri osoby: páchatel', osoba konajúca v omyle, osoba poškodená a osoba obohatená. Platí, že omyl sa môže týkať skutočností minulých, prítomných aj budúcich, a musí byť nevedomý, nenásilný (skrytý) prostriedok, ktorým páchatel' vplyva na vôľu rozhodovania sa osoby vykonávajúcej majetkovú dispozíciu, o ktorom táto osoba nemá vedomosť, t.j. osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu nekoná pod fyzickým alebo psychickým nátlakom. Pri trestnom čine podvodu je podstatným, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. „Uvedením do omylu“ sa potom rozumie aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezhoduje s objektívnou realitou. Dispozíciou majetkovej povahy, ktorú vykonáva osoba konajúca v omyle, sa rozumie určité majetkové plnenie, ktorým dochádza k škode na strane poškodenej osoby a zároveň k obohateniu na strane páchatel'a alebo inej osoby. Spravidla pôjde o odovzdanie (prenechanie, prevod) určitej veci (vecí, peňazí) z majetku poškodeného do dispozície páchatel'a alebo inej osoby.

Aby mohlo ísť o naplnenie všetkých znakov trestného činu podvodu, je preto nevyhnutým, aby škoda na cudzom majetku a obohatenie iného mali základ (príčinnú súvislosť) práve v „podvodnom konaní“ páchatel'a (t. j. konaním, ktorým páchatel' iného uvádza do omylu, alebo využíva omyl iného).

K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu proti majetku nestačí preto len formalisticky pojatý

výklad príslušného zákonného ustanovenia Trestného zákona, ale je nutné brať zreteľ aj napríklad na osobu páchatel'a, ktorý je podnikateľ, a na spôsob jeho konania. Z povahy určitej obchodnej spoločnosti nevyhnutne vyplýva aj prvok určitej predvídateľnosti, odhadu alebo očakávania, ktoré nemusí byť v podmienkach trhovej ekonomiky vždy naplnené. Ku konkrétnym rizikám v komerčnej sfére, ktoré je nutné zohľadniť pri majetkových dispozíciách, patria najmä trhové riziko. Prípustné riziko v komerčnej sfére má však svoje hranice, pričom prípustným rizikom sú pokryté len také rozhodnutia oprávneného orgánu, ktoré sú primerané. Ide o zváženie miery pravdepodobnosti zamýšľaného prospechu a miery pravdepodobnosti neúspechu s výberom varianty, ktorá je odôvodnená primeranými dôvodmi.

Prípustným rizikom nemôžu byť pokryté konania, ktorých podstata spočíva v protiprávnom konaní (napr. tzv. pyramidové hry, pri ktorých nejde o skutočné podnikanie, skutočný podnikateľský zámer, ale ide len o spôsob získavania finančných prostriedkov pod zámienkou ponuky vysokých výnosov). V komerčnej sfére nemožno do prípustného rizika zahrnúť ani konanie oprávneného orgánu právnickej osoby s odbornou neznalosťou, nízkou kvalifikovanosťou alebo schopnosťou konajúcej, keď oprávnený orgán konal rizikovo bez náležitej opatrnosti v situáciách, keď vedel, že nemá odborné znalosti, schopnosti alebo kvalifikáciu na zhodnotenie rizikovej operácie, resp. keď si ani nevyžiadal potrebné informácie o zamýšľanej rizikovej operácii, prípadne riskoval nie za účelom, aby zisk dosiahla právnická osoba, ale z majetkovej dispozície chcel alebo dosiahol neoprávnený prospech sám. V takýchto prípadoch nejde o prípustné riziko právnickej osoby, s ktorej majetkom sa nakladá, ale ide o tzv. osobné riziko tej fyzickej osoby, ktorá v mene právnickej osoby koná a ktorá sa v podstate spolieha len na náhodu a aj to často na náhodu nereálnu. Konanie podnikateľ'a, ktoré ohrozuje alebo narušuje spoločenské záujmy chránené ustanoveniami trestného práva, nie je už podnikaním, ale trestnou činnosťou a zodpovednosti za takéto konanie sa páchatel' nemôže zbaviť ani s poukazom na podnikateľské riziko. Ak sa konanie podnikateľ'a vymyká bežnej podnikateľskej činnosti a primeranému riziku, naplnia skutkovú podstatu určitého trestného činu a z roviny obchodnej sa dostáva do roviny trestnoprávnej.

Úvahy o prípustnom riziku majú svoj dôležitý význam aj pri trestnom čine podvodu, pretože v prípadoch konania právnickej osoby sú dôležité nielen smerom „dovnútra“ právnickej osoby ale aj smerom k tretím osobám.

Aby mohlo dôjsť k vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu, nestačí, aby páchatel' útočil proti majetku, ale je nevyhnutným aj to, aby tento majetok bol vo vzťahu k nemu majetkom cudzím.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného, či už jeho rozšírením alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo niekoho iného vynaložené, pričom zákonný znak spočívajúci v obohatení iného je naplnený aj obohatením bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb.

Čo sa týka subjektívnej stránky tohto trestného činu, pre jej naplnenie postačí, aby páchatel' konal s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť zhodnotiť, ale najmä vrátiť a týmto uviedol konateľov do omylu, aby sa ku ich škode obohatil.

Zákonným spôsobom vykonané a vyhodnotené dôkazy a z toho plynúce logické súvislosti vedú k presvedčeniu, že súd prvého stupňa správne dospel k jedinému možnému a ničím nespochybniteľnému záveru, ktorý si osvojil aj najvyšší súd, že obžalovaní žalovaný skutok spáchali v nepriamom úmysle.

Skutočnosť, že na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti sa v zásade vyžaduje úmyselné zavinenie, sa však týka len základných skutkových podstat trestných činov, pri ktorých musí úmyselné zavinenie zahŕňať všetky znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu.

Pri trestnom čine podvodu je nevyhnutným, aby úmyselné konanie páchatel'a zahŕňalo aj spôsobenie škody na cudzom majetku (t. j. spôsobenie majetkovej škody). Je teda nevyhnutným, aby úmyselné

konanie páchatel'a predchádzalo vykonaniu majetkovej dispozície a aby páchatel' mal ešte pred vykonaním majetkovej dispozície úmysel spôsobiť škodu na cudzom majetku.

Subjektom spáchania trestného činu podvodu môže byť každá fyzická osoba, ktorá je v čase páchania činu príčetná, a ktorá v tomto čase dovŕšila najmenej pätnásť rok svojho veku.

Všetci traja obžalovaní boli uznaní za vinných z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 formou spolupáchateľstva. Aj tento postup krajského súdu je v súlade so zákonom. Ak ide o spolupáchateľstvo na trestnom čine podvodu, tak konanie spolupáchateľ'a musí byť vedené pri spolupôsobení s inou osobou úmyslom spôsobiť inému škodu (a zároveň seba alebo iného obohatiť), t. j. spolupáchateľ si musí byť vedomý toho, že druhý spolupáchateľ alebo ostatní spolupáchatelia sú týmto úmyslom rovnako vedení a musí k ich činnosti smerujúcej k spôsobeniu škody na strane jednej a k vzniku obohatenia na strane druhej pristúpiť ešte pred dokonaním trestného činu podvodu.

V prípade trestného činu podvodu je individuálnym objektom spoločenský záujem na ochrane cudzieho majetku (t. j. majetku, ktorý nie je vo vlastníctve páchatel'a), pričom druhovým objektom je všeobecný spoločenský záujem na ochrane vlastníctva ako celku s tým, že sa chráni tak majetok štátu, ako aj majetok právnických alebo fyzických osôb. Konkrétnym predmetom útoku pri trestnom čine podvodu je konkrétna zložka tvoriaca cudzí majetok, na ktorý páchatel' útočí svojim podvodným konaním smerujúcim voči osobe vykonávajúcej v omyle majetkovú dispozíciu. Následkom takéhoto konania (poruchou na objekte) je potom (ak pôjde o dokonaný trestný čin podvodu) vznik škody na cudzom majetku a účinkom pri trestnom čine podvodu bude zmenšenie alebo nezväčšenie konkrétneho majetku konkrétneho poškodeného, ktoré bude vyjadrené číselne, prostredníctvom objektu, ako škoda na cudzom majetku.

Správne rozhodol súd prvého stupňa aj v jednotlivých výrokoch o treste. Čo sa týka výšky trestov, tieto boli uložené s použitím moderačného ustanovenia § 40 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb.). Zásady ukladania trestov odňatia slobody s takto zákonom zníženými sadzbami sú síce použité v súlade so zákonom, avšak odvolací súd uložené tresty považuje za neprimerane nízke a to aj s ohľadom na dĺžku konania. To sa však už napraviť z nedostatku odvolania prokurátora nedá, pretože by bola porušená zásada reformatio in peius (zákazu zmeny k horšiemu, § 261 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005).

Treba ešte pripomenúť, že konajúce orgány prokuratúry nepostupovali správne, keď nebol z ich strany podaný príslušný opravný prostriedok voči trestnému rozkazu o skutkoch, o ktorých rozhodol Okresný súd Trebišov. Tomuto predchádzal aj nesprávny predchádzajúci postup orgánu prípravného konania, keď rozhodol o vylúčení skutkov na samostatné konanie.

V súlade so zákonom bol Ing. L. Q. uložený súhrnný trest odňatia slobody ako nepodmienečný, pretože jeho nápravu zabezpečí len takýto trest. Napriek fikcii neodsúdenia, bol viackrát súdne trestaný v krátkom časovom rozmedzí, čo bránilo súdu uložiť trest bez jeho výkonu.

Obhajca obžalovaného Ing. L. Q. na verejnom zasadnutí pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky predložil lekársku správu o zdravotnom stave obžalovaného a potvrdenia Sociálnej poisťovne o vyplácaní dôchodku obžalovanému. Z týchto listín vyplýva, že obžalovaný je poberateľom invalidného dôchodku a trpí chronickým ochorením pankreasu. Okrem toho predložil doklady o tom, že obžalovaný je otcom dvoch detí, ktoré študujú na strednej škole.

Odvolací súd je toho názoru, že žiaden z týchto argumentov nemôže priniesť priaznivejšie rozhodnutie o treste oproti tomu, ako o ňom rozhodol súd prvého stupňa a ani uvedené zdravotné obmedzenia nemôžu mať zásadný vplyv na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Nie je v rozpore so zákonom ani rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, pretože podľa §

39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradi páchatel'a spravidla do prvej nápravnovýchovnej skupiny, ak nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka výrokov o náhrade škody, krajský súd konal správne, citlivo a dôkladne s naozaj serióznou snahou rozhodnúť o každom uplatnenom nároku na náhradu škody, s ktorými výrokmi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Obžalovaný Ing. L. Q. sa odvolal okrem iných výrokov krajského súdu aj voči všetkým výrokom o náhrade škody.

Odvolací súd teda preskúmal všetky výroky o náhrade škody, pričom zistil, že sú v súlade so zákonom, a preto aj toto odvolanie obžalovaného v plnom rozsahu zamietol.

V súlade so zákonom Krajský súd v Prešove rozhodol aj o odvolaní poškodených K. L. a MUDr. O. L., nakoľko im súd priznal nárok na náhradu škody v plnom rozsahu. K tomu treba dodať, že poškodený nie je oprávnenou osobou podať odvolanie čo do viny a trestu.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.